

користуватися земельною ділянкою іншого землевласника чи землекористувача обмежено за способами та територіальним положенням [1].

Необхідно відмітити щодо структурних елементів земельних сервітутних правовідносин, а саме – суб'єкта, об'єкта та їх зміст. У відповідності із Земельним кодексом України до суб'єктних правовідносин належать власники і користувачі земельних ділянок, на користь яких встановлюється земельний сервітут (ст. 98) та власників і користувачів земельних ділянок, обтяжених земельним сервітутом (ст. 101). До об'єкту сервітутного правовідношення відноситься сусідня земельна ділянка, на якій діє земельний сервітут.

Важливо зазначити, що згідно із гл. 24, 36 ЗКУ власник земельної ділянки, щодо якої встановлений земельний сервітут, має право на відшкодування збитків або втрат, спричинених наявністю земельного сервітуту.

Отже, детальний розгляд основ земельного сервітуту дозволить сформулювати відповідні основи відсудження втрат і збитків, спричинених обмеженнями (обтяженнями) землевласників і землекористувачів у використанні земельних ділянок. Вони надзвичайно важливі за умов ринкових земельних відносин, адже землевласники і землекористувачі несуть суттєві втрати в землекористуванні, які завдаються земельними сервітутами.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Мірошніченко А.М. Земельне право України: підручник. Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. К. : Правова єдність, 2009. 712 с.
2. Третяк А.М. Закон формування економічних відносин власності на землю. Землевпоряд. вісн. 2018. № 5. С. 24–27.
3. Новаковський Л.Я., Третяк А.М. Основні положення концепції розвитку земельної реформи в Україні. К. : Інститут землеустрою УААН, 2000. 54 с.

УДК 332.2:528.42

ЧУМАК І.В., студент 1-го курсу

Науковий керівник – **СВІДЕРСЬКА Т.О.**, асистент

Білоцерківський національний аграрний університет

АКТУАЛЬНІСТЬ ТОПОГРАФІЧНОГО ЗНІМАННЯ ДЛЯ БУДІВНИЦТВА ТА ПРОЕКТУВАННЯ ПРИ ЗЕМЛЕУСТРОЇ

В даній статті описані сучасні методи проведення топографічної зйомки в сучасних умовах для будівництва, планування та проектування, для розробки та складання достовірної топографічної карти чи плану певної земельної ділянки. Описано розвиток технологій, який дає можливість виконання топографічного знімання традиційно за допомогою приладів, так і за допомогою літальних апаратів – космічної зйомки, аерофотозйомки. Так результатом роботи може бути як графічний варіант топографічного плану так і цифровий.

Ключові слова: топографічне знімання, топографічний план, аерофотозйомка, ГІС-прилади, топографічна карта.

Топографічне знімання – це серія наземних чи повітряних обмірів, за допомогою яких створюється топографічний план або карту.

Існують три види топографічної зйомки – комбіновані, висотні, планові.

За відомими мені даними найчастіше використовую два види: висотну і комбіновану. Висотні зйомки зображують стану рельєфу, а комбінована, надає можливість мати більш чіткіші та точні обриси, як стан рельєфу, так і його загальні характеристики, що привело даний вид зйомки стати актуальною і масово популярною в теперішній час. Сама ж топографічна зйомка передбачає створення карти, плану, але без урахування рельєфу. Топографічний план, як правило, вміщує в свій зміст меншу площину, ніж топографічна карта.

У геодезії топографічна зйомка є однією з найбільш актуальних послуг, яка потрібна і великим промисловим підприємствам, і малим власникам, які в нашу сучасність часто використовують схеми-креслення у будівництві, плани місцевості для планування і проектування ландшафтного дизайну. При цьому розрізняються масштаби цих робіт, а ще точніше складання топографічного плану різного масштабу.

Та з розвитком технологій, спеціалісти почали більше використовувати літальні апарати в зйомках місцевості. За їх допомогою виконується космічна зйомка та аерофотозйомка (рис. 1).

Рис. 1. Стереотопографічна або аерофотозйомка

Хоча на даний момент космічна зйомка має проблеми здійснення знімання з використанням супутникових технологій у містах. Але можливість уникнення цієї проблеми зникне з часом із застосуванням сучасних високоточних ГІС-приладів. Застосування GNSS технологій у геодезичних роботах та вишукуваннях.

Топографічні плани в основному використовують для реконструкції комплексу споруд або для будівництва нових: багатоповерхових будинків, котеджів або промислових об'єктів тощо. Не втрачає своєї актуальності таке планування і перед закладкою або реконструкцією комунікацій, перед початком розробок корисних копалин (рис. 2).

Рис. 2. Наземна топографічна зйомка

Проводячи топографічне знімання, а після аналізу отриманих геоданих топографічний план чи карта подається в паперовому та електронному видах замовнику і подальше проектування продовжується за допомогою сучасних комп'ютерних обчислювальних та проектувальних програм (рис.3).

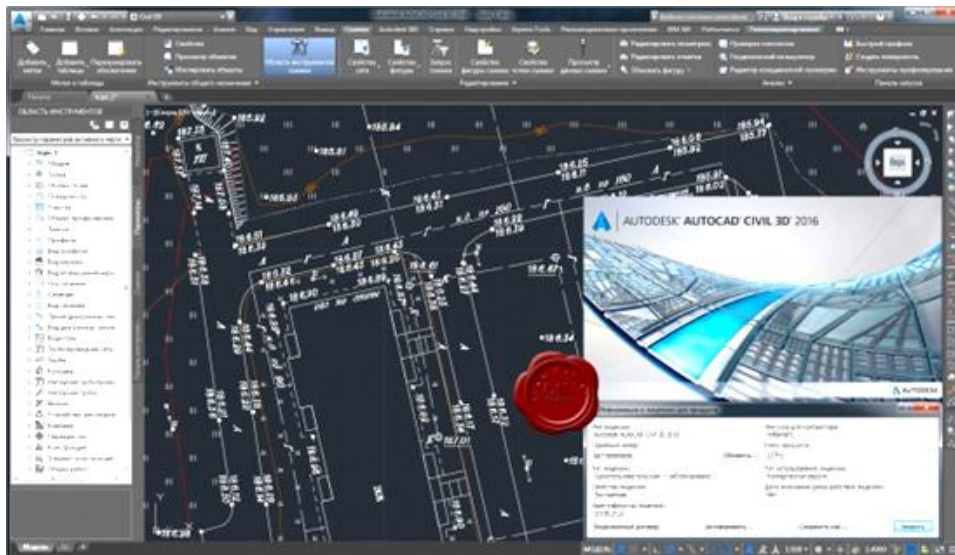

Рис. 3. AutoCAD – система автоматизованого проектування і креслення.

З часом такі топографічні плани стають застарілими, тому, вони з певною періодичністю потребують оновлення. Для прийняття раціональних управлінських і проектних рішень необхідний топографічний, актуальний план місцевості. За керуючим документом СП 11-104-97 п.5.60 - Інженерно-топографічні плани повинні створюватися в результаті топографічних зйомок з терміном давності, як правило, не більше 2 років.

При експертизі топографічних планів зазвичай використовується за основу саме цей термін. Потрібно зауважити, що якщо на земельній ділянці протягом цих двох років відбулися певні різкі зміни рельєфу або об'єктів на місцевості вони обов'язково повинні бути відображені в топографічному документі, щоб в майбутньому не було проблематичних ситуацій.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Ефременко П.Е., Шевченко М.В., Горб А.И. Современные программно-аппаратные GNSS – средства для создания и актуализации локальных ГИС – проектов. Проблемы непрерывной географічної освіти і картографії. 2013. Вип. 17. С. 12-18. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pbgo_2013_17
2. Шевченко М.В. Применение ГИС-технологий в исследованиях структуры дневной поверхности (на примере долины р. Волчья). Материалы второй международной науч.-практ. конф. 28-30 окт. 2010 г. / отв. ред. Л.М. Ахромеев. Брянск: Курсив, 2010. С. 263–267.
3. Вітковський В. В. Топографія. Изд. 3-е, испр. і доп. Під ред. Я. І. Алексеева. М., 1928. 800 с.4. Говорухін А. М., Гамезо М. В. Довідник офіцера з військової топографії. Изд. 3-е, испр. і доп. М., 1968.

УДК 332.145(477)

ЗАМАНА Р.О., студентка 1 курсу СП

Науковий керівник – НЕДАШКІВСЬКА Т. М., канд. екон. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

АКТУАЛЬНІСТЬ СТВОРЕННЯ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УКРАЇНІ

Розглянуто питання про актуальність створення об'єднаних територіальних громад в Україні, їх види та функції. Акцентовано увагу на ОТГ першої та четвертої груп. Проаналізовано позитивний вплив розвинених населених пунктів на занепадаючі. Зроблено висновки про подальше впровадження ОТГ на території України.

Ключові слова: об'єднана територіальна громада, органи місцевого самоврядування, дотаційні ресурси, інфраструктура, населений пункт.